

szeństwa z powodu przeniesienia ich w stan nieczynny, a czas przebywania w stanie nieczynnym zostanie im następnie wliczony do czasu służby wojskowej, albo z przyczyn, wymienionych w 1 ustępie art. 47 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich, a następnie zająd okoliczności, przewidziane w ustępie 2 tegoż artykułu, albo z powodu otrzymania pierwszej ujemnej rocznej kwalifikacji, która jednak następnie zostanie określona (pkt. b. art. 76 teje ustawy), otrzymują przy awansie według starszeństwa datę starszeństwa i jego kolejność, któreby byli otrzymali, gdyby byli awansowali w swoim czasie.

§ 6. Wnioski na awans z wyboru, przedkła-dane Ministrowi Spraw Wojskowych, wychodzą:

- a) od dowódców pułków, lub przełożonych, posiadających uprawnienia co najmniej dowódców pułków — na stopnie kapitana i majora,
- b) od dowódców dywizji (brygad jazdy), lub przełożonych, posiadających uprawnienia co najmniej dowódcy dywizji (brygady jazdy) — na stopnie podpułkownika i pułkownika.

Wnioski na awans z wyboru co do oficerów, którzy pełnią służbę, podlegającą pozatem specjalnej fachowej opinii, są stawiane przez przełożonych, wymienionych w punktach a) i b) niniejszego paragrafu, po wysłuchaniu opinii szefów odnośnych rodzajów służby wojskowej.

§ 7. Każdy przełożony, sporządzający wnioski na awans z wyboru, ustala w nich, według rodzajów służby wojskowej, kolejność kandydatów, według której, ze względu na nadawanie się do awansu, kandydatom tym, zdaniem jego, przysługuje pierwszeństwo przy awansie.

§ 8. Wnioski na awans z wyboru sporządzone przez przełożonych, uprawnionych do tego w myśl punktów a) i b) § 6 niniejszego rozporządzenia przechodzą kolejno do wszystkich następnych bezpośrednich wyższych przełożonych, z których każdy sporządza z wniosków, otrzymanych od wszystkich podległych sobie oddziałów, zakładów lub urzędów dla każdego poszczególnego korpusu osobowego i stopnia swój wniosek, ustalając w nim kolejność wszystkich kandydatów do awansu na podstawie swej własnej oceny i porównania ich wartości.

§ 9. Po otrzymaniu wniosków awansowych Minister Spraw Wojskowych dokonywa wyboru i ustala w każdym stopniu i korpusie osobowym listę oficerów, mających awansować z wyboru.

§ 10. Zastrzegając wydanie osobnego rozporządzenia o zasadach, dotyczących kwalifikowania oficerów, pozostawia się tymczasowo w zastosowaniu wydane w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych przepisy.

§ 11. Ustalone przez siebie listy oficerów awansujących (§§ 1 i 9), przedstawia Minister Spraw Wojskowych z wnioskiem o nadanie im odpowiednich stopni, według przepisu art. 11 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich.

§ 12. Sposób awansowania na stopnie generalskie zostanie ustalony osobnem rozporządzeniem.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do oficerów korpusu kontrolerów i oficerów korpusu kontrolerów, awansowanych na generalów.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1923 r.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

353.

Oświadczenie Rządowe

z dnia 2 maja 1923 roku

w przedmiocie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji dotyczącej niefortyfikowania i zneutralizowania Wysp Alandzkich, podpisanej w Genewie dnia 20 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 88, poz. 792).

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w Sekretarjacie Ligi Narodów w Genewie następujące Państwa złożyły dokumenty ratyfikacyjne Konwencji, dotyczącej niefortyfikowania i zneutralizowania Wysp Alandzkich, podpisanej w Genewie, dnia 20 października 1921 roku (Dz. U. R. P. r. 1922, № 88, poz. 792):

Włochy	dnia 11 maja 1922 r.
Łotwa	dnia 9 września 1922 r.
Niemcy	dnia 6 kwietnia 1922 r.
Danja	" " " " "
Finlandja	" " " " "
Francja	" " " " "
Anglja	" " " " "
Szwecja	" " " " "
Estonja	dnia 3 kwietnia 1923 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

354.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 26 kwietnia 1923 roku

w sprawie podwyższenia podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 1 „§ 6a” niemieckiej ustawy z 20 kwietnia 1922 r., ogłoszonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 909), tudzież § 1 i 2 tegoż rozporządzenia zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 30 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 909), tudzież w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu z 18 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 54) podatek od węgla na obszarze Rzeczypospolitej podwyższa się:

- a) dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, prócz węgla z kopalń pracujących wyłącznie w pokładach nad i podredenowskich z dotychczasowych 25% na 30% wartości względnie ceny węgla;
- b) dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalń Zagłębia Dąbrowskiego tudzież z kopalń: „Piłsudski” i „Kościszko” zagłębia krakowskiego z 15% na 20% wartości względnie ceny węgla.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

355.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 maja 1923 roku

o przyjmowaniu 6% złotych bonów skarbowych jako kaucji i wadków.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. № 33, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypuszczane na mocy ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 215) 6% złote bony skarbowe będą przyjmowane jako kaucja i wadka według wartości imiennej. Wartość imienna w złotych będzie przeliczana na marki polskie według ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych, obowiązującej w dniu złożenia kaucji lub wadjum.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

356.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 9 maja 1923 r.

w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykaz towarów, zawarty w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego (Dz. U. R. P. № 67, poz. 612), uzupełnia się następującymi towarami:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
6 p. 2b	Pomarańcze i pomarańczki świeże.
21 p. 4	Cygara i cygaretki.
18 p. 2	Kawa palona w ziarnkach i mielona.
18 p. 3	Surogaty kawy mielone i prasowane, wraz z opakowaniem bezpośredniem.
18 Uwaga (24 p. 2)	Esencja i ekstrakt z kawy.
20 p. 1	Herbata wszelka, oprócz wymienionej w p. 2.
24 p. 1	Kakao w proszku bez cukru, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
24 p. 2	Kakao z cukrem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
77 p. 1b, c, oraz Uwaga i p. 2	Naczynia szklane perfumeryjne (flakony, flakoniki, wagi 200 gr. i mniej).
77 p. 2b	Przyrządy chemiczne (naczynia szklane).
77 p. 3	Wyroby ze szkła białego i półbiałego, szlifowane, polerowane, rżnięte, lecz bez innych ozdób, z wyjątkiem szkła optycznego w kawałkach szlifowanego lub polerowanego nie więcej niż z dwóch stron.
77 p. 4b	Wyroby, oprócz oddzielnie wymienionych, ze szkła butelkowego, barwnego (w masie zabarwionego), dwuwarstwowego, mlecznego, matowego (wszelkimi sposobami), karbowanego, z masą spekaną (craquelé) lub lodowatą (Eisglass) — szlifowane, polerowane, rżnięte.
77 p. 5	Wyroby, wymienione w p. 2, 3, i 4 poz. 77, o ile podane są w niniejszym wykazie, z dodatkami innych materiałów, chociażby nie stanowiących ozdoby.
117 p. 4	Olej rzepakowy, lniany i konopny.
131 p. 2	Biel cynkowa.
149 p. 2a	Wyroby z miedzi, stopów miedzi i innych metali i stopów, wymienionych w poz. 143: sztucce, łyżki widelce, noże; trzonki do noży.
153 p. 6	Hacele.
169 p. 3 drów-	Żarówki.
niez Uwaga.	

§ 2. Towary, wymienione w 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z § 1 rozporządzenia z dnia 23 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i niższego (Dz. U. R. P. № 31, poz. 202), podlegają opłacie cła z dopłatą walutową 599.900% (czyli mnożnik 6000).

§ 3. Do towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się wysokość dopłaty 399.900% (czyli mnożnik 4000) w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją, pocztą lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego